

Framst.nr 5/1971-72.

72 med anledning av Ålands landskapsstyrelses framställning till Ålands landsting med förslag till landskapslag om studiestöd.

Vid ärendets andra behandling har landstinget i övrigt godkänt lagförslaget i enlighet med stora utskottets förslag, förutom att lagens 11 § medelst landstingets beslut ändrats.

Stora utskottet har vid sin förnyade handläggning av ärendet konstaterat, att utskottet i sitt betänkande omfattat framställningens formulering av stadgandet för att ej ointetgöra möjligheterna för läroanstalt att reglera förfallna fordringar mot studerande med del av studiepenning.

Stora utskottet har vidare konstaterat, att ifrågavarande stadgande i den i framställningen intagna ordalydelsen förutsätter att närmare bestämmelser om studiepennings utbetalning skall utfärdas i landskapsförordning.

Det bör även observeras, att motsvarande stadgande i rikets lag om studiestöd av den 14.1 1972 (FFS 28/1972) lyder: "Studiepenning erlägges, på sätt varom närmare stadgas genom förordning, till mottagaren av studiestödet eller till vederbörande läroanstalt för att användas för studieavgifter, vilka uppbäres hos mottagaren av studiestödet."

Kulturutskottets formulering, enligt vilken läroanstalten endast hade att förmedla studiepenning, skulle, såsom stora utskottet uppfattat avsikten därmed, förhindra utfärdandet av stadganden i förordning av sådant innehåll, att läroanstalt, i likhet med vad som är fallet i rikets lag, skulle ha rätt att av studiepenning uppbära förfallna studieavgifter, enär stadgande i förordning ej får stå i strid med lag.

Kulturutskottet har själv framställt förslag om att lagen om studiestöd skall vara tillämplig på samtliga åländska studerande, även på dem som studerar i riket, vilket förslag även omfattats av landstinget. Konsekvensen av 11 § i lagen, avfattad enligt kulturutskottets förslag måste bli att åländska studerande, som besöker läroanstalter i riket, kommer i ett annat, om ock fördelaktigare, läge än sina medstuderande, förutsatt att studiepenningen tillsändes dem direkt. Sändes den däremot genom skolans förmedling tillämpas rikets lag vid utbetalningen, och innehållning av studieavgifter är möjlig. Stora utskottet ifrågasätter lämpligheten av att konstituera dylik differens visavi rätten att lyfta studiepenning. Likaledes bör det övervägas, huruvida det principiellt sett kan anses

vara värt att i lagen införa ett stadgande, enligt vilket landskapet i vissa, om ock måhända ganska fåtaliga fall kan tvingas betala studieavgifter för icke åländska studerande med enskilda medel, eftersom rikslagen härutinnan ej är lika frikostig.

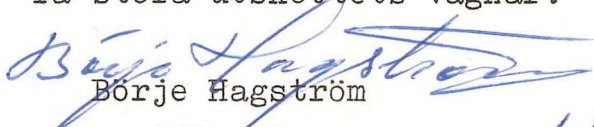
Slutligen bör måhända framhållas, att ifall fråga vore endast om studiepenningens förmedling till mottagaren, vore det i dag långt mera ändamålsenligt att ordna denna genom penninginrättningarnas eller postgirots försorg, än genom läroinrättningens, och helt frikoppla läroinrättningarna från denna uppgift.

Med hänvisning till vad ovan framförts får stora utskottet, som med undantag av ledamöterna Björklund och Sanders vidblivit sin tidigare i ärendet fattade ståndpunkt, vördsamt föreslå

att Landstinget måtte antaga 11 § i landskapslagen om studiestöd i enlighet med landskapsstyrelsens förslag.

Mariehamn, den 20 april 1972.

På stora utskottets vägnar:

Börje Hagström
ordförande

Max Carlberg
sekreterare.

Närvarande i utskottet: ordföranden Börje Hagström, viceordföranden Peder Söderström, ledamöterna Göran Bengtz, Erik Berg, Bjarne Björklund, Sven Friberg, Olof Salmén, Ragna Sanders, Torvald Söderlund samt ersättaren Erik Lundqvist.